

ANY I

Llagostera, 30 de Octubre de 1910

Núm. 12

Redacció y Administració: Carrer de la Victoria núm. 1

Practiques militars

Després d'esperar, anheladament, tant de temps a la tropa, arribà 'l dia 18 a la nostra vila la forsa del Regiment l' Asia, pera establir a les montanyes de can Rissech les escoles prácticues.

Comensaren els exercicis el mateix dia de l' arribada; portava ja la tropa 20 kilòmetres de marxa, donant una proba admirable de resistencia y dirigits pel senyor coronel del propi cos D. Joseph Sánchez Rabasa. Surtiren de Cassá de la Selva 'n marxa de reconeixement fora del camp d' operacions, hasta que entraren a la nostra vila desplegats en guerrilles y contra d' un sopsat enemich de 2.000 infants.

Després d' un reconeixement s' acantonaren en el poble establint una base d' operacions.

El según dia marxá la forsa fins a tro-

var al enemich que ocupava 'l Puig Salom y Puig de la Fresa, tinguent avansades en Puig Estret, Roques de Nivers, Puig de la Guardia y a can Rissech.

Se doná l' atach a les avansades enemigues que foren dispersades, ocupant llurs posicions y atrinxerantse degudament. Cap al tart regresaren tot practicant reconeixements y ocupacions per sorpresa.

El tercer dia tingué lloch un exercici de tir individual de combat a 200, 300, 400, 600 y 700 métrés, sobre siluetes d' infantaria y foch a discreció, ab posició a voluntat del tirador. Segidament, baix la direcció del senyor comandant y l' execució dels senyors capitans hi va haver reconeixement envers Sant Llorens, construint un campament atrinxerat y marxá a les fosques, siguent, avans, reconegut tot l' entorn per una companyia.

El quart, sortida a les 6, tinguent un combat ab foch reial d' una secció ab l' al-

tre, figurada per siluetes d'infanteria. Se construïren dos fogates pedreres pera llençar, ab pólvora, 150 kilos de pedres a 100 metres del campament; directó el comandant y executants els capitans.

El quint, sortida a la mateixa hora; atach ab foch reial a les posicions principals del enemich atrinxerat a n'el Puig Salom y Puig de la Fresa y tinguent els d'Assia les avansades a n'el Puig Estret y Roques de Nivers. Després d'un valent foch ocuparen les posicions del enemich, seguint al acte l'atrinxerament del terreny ocupat y fortificantse en els punts estratègichs: Puig Montmaló y Puig de la Ruiria, desde ahont retxassaren una reacció ofensiva que l'enemich intentava, protegits per tots els destacaments y obligantelshi a emprendre la retirada.

El dia sisé, sortiren dues seccions que representaren l'enemich y una hora després el grós de la forsa en sa persecució puig el contrari empenia la marxa vers el poble de Vidreras.

Efectuaren algunas emboscadas fins cerciorarse de que no hi había enemichs poguent llavors entrar en el poble. Desde dit poble efectuaren reconeixement per seccions, en totes direccions en un raid de 4 kilòmetres pera adquirir noticias del enemich.

El dia seté. Sortiren de Vidreras a les 6 del matí, puig se sab que l'enemich veientse impotent ha emprés la retirada cap a Tossa.

La plassa de Tossa es atacada per tota la forsa obligant a l'enemich a fugir per mar, siguent perseguit fins a la platja ab foch real, vers el mar ab uns blancs flotants previament colocats.

Son construïdes en la mateixa platja trinxeres, puig l'enemich 's refá desde llurs barcos y ab s'artilleria fa que la forsa d'Assia 's vegi obligada a retirar-se.

La retirada s'efectua ab una continuació de combats, perque l'enemich ha desembarcat y s'ha reforsat, obligant a la

forsa a refugiarse a Llagostera ocupant tot seguit els punts estratègichs pera resistir l'escomesa.

Dia nové. Combat ab foch reial d'una secció contra una altre. Servici de trinxeres hasta que aixequen el campament restablintlo a son primitiu estat.

La població de Llagostera es defensada per l'enemich que aprofitant la foscor de la nit intentaba pendrel per sorpresa.

El desé dia. Sortida de nostra vila ab marxa de maniobra dins el teatre d'operacions.

Es calcula que's consumiren uns 25.500 cartutxos. 21.500 de guerra y 4.000 de fogueix.

Problema

Heu acabat?—Si senyor

—No pas jo - Ni jo tampoch

—S' esperi un xich per favor

que á mi me falta mol poch.

Anem per feina, el temps passa

Digas tu, quant t' ha donat?

—A Pau vuit—No es la mitat

—Donchs si hi poso nou n' hi ha massa

—Y als altres?—Cing á Quimet

y els que falten pel total,

que son quatre, es natural

que s' entreguin á n' en Met

—Explica com ho has contat.

—Dich: la mitat de disset

son vuit y mitg, no es vritat?

Y has dit vuit?—El mitg l' he tret

Perqué vosté compendrà

que si una besta 's parteix

al moment la mort segueix,

y morta... s' ha d' enterrar

Ara aném pel dot den Quim,

tercera part de disset,

sense 'ls decimals son cing

y lo que sobra es den Met

—Deixá la novena part

el pare y no el resto á Met

—No hi había jo atinat.

Donchs el nové de disset,...

es un sense els decimals

y aixís tres ne sobrarán
y... els germans s' arreglarán
jo no vult partí animals
Y á tú, quant t' ha donat?
—Vuit, cing, tres, á mi me dona
—A mi, set, sis, quatre.—Es bona.
¡Valgam deu quin disbarat!
—Ay, ay, ay. No veu aquest?
Me pega á las pantorrillas
—Allá al recó de rodillas
y de cara á la paret
—Y donchs perquè m' insultaba
—Que nó qu' ell ha comenssat
Sou dos sants, ja m' ho pensaba.
Tú, dret ab les mans al cap.
Veig que feu igualment qu' ells
(los germans) que no pogueren
avenirse y resolgueren
anar á demanar consells
Van á buscar abogat
que de tonto no 'n te rís
Va allá, y en un dos per tres
deixa l' assumpto arreglat
Els pregunta: que ha deixat
el pare en el testament?
Ells li ensenyan—Enterat
Ho arreglarem al moment
Mon caball regalo jo.
Moltas gracias un respón,
pensant, es una excepció
en compte de cobrá ens don
—Ara Pau, pren la mitat
—La mitat de divuit? Nou
—Tu Quim la tercera part
—Prementne sis ne tinch prou
—Donchs jo 'm quedo els altres tres
(respon en Met tot content)
Poch á poch, que no has entés
lo que diu el testament?
La novena part te deixa
Y donchs n' agafo dos?—Si
Y aixís per ningú hi ha queixa
puix l' altre m' el deixa á mí.

R. A.

Agrahiment

¿Quí serà, que baix el pseudónim *Cok*, de significat tant negre, abriga una ànima tant blanca, y magnánima, com suposa 'l fet de sortir en defensa d' una

desgraciada, á la que tots abandonen, inclós aquélls que s'anomenaven sos mellors amichs?

Al llegir son *Conentari*, llágrimes de gratitut vessaren de mos ulls, al considerar que existía algú cor noble, capaç de compèndrer les angoixes, tortures y sacrificis, en mitj dels que 's ha vingut descorrent una vida, durant 5 anys.

No 'm sorprèn poch ni molt la versió donada per aquélls qu' han atribuït la meva marxa á l' atrofia de mes facultats mentals. ¿A quina altre causa habían d' atribuïrla, si ells saben molt bé, que 'l séu poch interés y puntualitat en els pagos, ses moltes exigencies tant poch agrahídes, junt ab els multiplicats cuidados que requereix el sosteniment de la familia, eren més que suficients per fer-me tornar boija? ¡Boija! paraula que sols de pronunciala me fa estremir d' horror. Nó; no soch boija, ja que 'ls boijos no rahonen! Déu no ha volgut que la perdés la rahó, perquè la meva missió en la terra, no ha pas acabat; encare tinch pare y germáns que reclamen ma presència y cuidados.

De continuar en aquest poble, sostenint una lluita tant superior á mes abatudes forces, hauría sigut empresa temeraria y improductiva; després sí, qu'arriuat el cas de veurem sense energies y inútil pel treball que de mí s' exigia, sos endurits cors no haurían reparat en fer-me marxar; y ho haurían fet, sens que la seva consciencia els reprotxés son mal fet, sens que sa mesquina intelligencia els digués qu' ells ne tenien la culpa.

Serveixin, donchs, les presénts ratlles per fer constar á n' els que tant barato enrahonen qu' estich en el complert domini de mes facultats, y á qui

tant generosament s' ha constituït en mon defensor, li prego, vegi en elles, el testimoni de simpatia, gratitud y consideració de sa affma.

C. SABÉS.

Barcelona 9 d' Octubre de 1910.

OFRENA

L: A ma estimada

Aceptes hermosa aquesta floreta?...
L' acceptes?... No 'm matis!...? Fes-ho per favor!..
que 'l cant que t' endresso es cant del poeta
que per tú suspiral... que per tú es mor!..
Un jorn de deliri; am má tremolosa
recullo la ploma, sempre am tu pensant
i escric eixos versos per guanyar la rosa,
i fer-te'n ofrena, de rosa, i del cant!..
car tu n' ets la reina de tota ma vida;
reina qu' alenta ma inspiració;
si tu em refusaves, ma Musa marcida
devindria, i al hora, d' inútil ressó!
Jo, gentil trovair te vull coronar-te
am corona de roses de mon cast jardí,
i aixis coronada, pel mon passejar-te,
que tot-hom te digui, que 'ts digna de mí!

P. GENÍS ROSSELLÓ.

Castell d' Aro 19-10-10

Al Senyor Seba 'en tens?

Molt Sr nostre: Sentim vivament s' hagi agafat nostre correspondencia tant per la punta de la espasa. Al ferho aixis, *ab chá-chara*, estavem convençuts de que vosté era soci y que per lo mateix no s' ho pendria tant á la valenta. Los articles de vosté ms agradaven moltíssim; pero verament eran llarchs per l' espay de que disposavem, ja qu' habentni dos ó tres per l' estil, hauriem omplenat el periódich.

Rebi les més corals mercés per los articles enviats y disposi de

LA REDACCIÓ.

¡Ah!

Un gran poeta, te cert paper
que converteix en vers tota la prosa
y encare que 'l mestre no li fa nosa
de tant escriurer 's farà mal-bé.

Ab ells, al arribar á la etat viril
s' haurá fet nom y alguna pesseta.
si no ha de manejar la paleta
ó sentar plaça de Guardia-Civil.

—Hont escriu aquest senyor
de tant bona condició?
No l' heu pas de deixar pérdrer.
—Senyor: es á dins «La Sembra»

Aixis no pot pas esser
ilusions de cap burleta,
ni de cap Sàtir poeta
que no fa versos, ni ré.

TAP.

A L' ALTRE MON

Al tocar la mitja nit
al camp ahont tothom reposa
alsant cada cual sa llosa
s' alsa moguent gran burgit.
Y aprofitant l' ocasió
després d' arreglarse 'ls ossos,
ab sos companys d' altres fossos
van al puesto de reunió.
Ahont s' hi apunta ab gran afany,
en una llista sens mida
als que han deixat l' altre vida
en el curt terme d' un any.
Al punt que sont reunits
tota aquella ossuda gent
nombren un per president
que sol ser de 'ls més antichs
Y dret sobre dos companys
per ferse per tot sentir
fent com fan los altres anys
comensa á parlar aixis:
Donchs gracias primerament
perque m' heu fet president.
Saludo al mateix instant

als que han vingut durant l' any.
 Y dantlos unas llissóns
 sabrán sesobligacions:
 Hi reina aquí l' igualtat
 que vius tant heu desitjat
 No hi ha pobre n' hi ha rich.
 tothom va igualment vestit.
 No dongueu aquí á ningú
 altre tractament que tú
 No necessitem cap metje
 puig ningú pateix de 'l fetje
 Si un os saltant s' ha trencat
 lligantlo ab un fil, curat.
 Com qu' el greix no pesa gaire
 saltant s' va molt enlaire.
 Com que no hem de menjar
 viurem sense trevallar
 Estant de jaure cansat
 un se gira de costat.
 Si els de l' altre mon sabían
 lo bé que estém, tots vindrian.
 Demostrém que som germáns
 dantnos al moment les mans
 Y així units de bona gana
 ballarém llarga sardana.
 Sentint aquestes prraules
 qu' els hi diu lo president
 ab fustas fan com dos taulas
 ahont los musichs van seyent
 Treyentse un os de la cama,
 Y una llauna á l' altre má
 sembla orquesta de gran fama
 per la gran fressa que fá.
 Ab lo ruido de l' orquesta
 y d' els ossos el tric trac
 ballant celebran la festa
 deixant d' ossos tot sembrat
 Cada cual els seus ne tria,
 y ab cuidado els va posant
 á al puesto que 'ls tenia
 antes del ball comensar.
 Uns d' altre vida comparan
 l' envidia, amor é ilusions
 grandesas, humillacions
 que junt ab la vida acaban
 Un diu: Ola Antón, tú aquí
 —Si, si, fa cosa de dos mesos
 Aproposit, vaig tenir
 per esposa á ta...—Entesos
 ¡Y que n' és de falsa! ¡Pepl
 Al casarnos me va dir:
 Si tu 't morts, no vull tenir
 altre espós; y ab tu fan set.
 Veig qu' es vritat lo que dihuen
 al altre mon: Vesten Ton
 que 'l que queda ja 's compón,
 puig als cinch minuts ja rihuen

—Aixó t' extraña? Si cura
 del mal que va fé un cairat
 al caurer sobre el seu cap
 á set mes potser no 's tura.
 —Y tu de que vas morir?
 —Del mateix que tenia ella
 un cairat, una costella
 me trencá estant adormit
 En una nit de tempesta
 en que el vent molt fort bufava
 fent caure el teulat deixava
 á mi mort, y ella mitj llesta
 Qui es aquesta que s' acosta
 cap aquí tant decidida
 —Calla... sembla... ja faig posta
 qu' es qui vaig estimá en vida
 —Tanta estona de buscarte
 per fi 't trovo gracia á Deu
 ¡Com t' has tornat marit meu!
 —Sent jo mort com vas portarte?
 Un any enter vaig plorarte
 fins que va veni el moment
 que va dirme molta gent:
 Si vols viurer has de casarte

UN VIVENT.

EXEMPLE

Hermós cadarnell tenia,
 Trist, presoner, engaviat,
 Qu' ab lo besch á la veurada
 Caigué sonso en lo parany.
 No cantava, anyoradis
 Ni parava de burjar
 Per tots indrets de la gavia
 En busca de la llibertat.
 Un jorn, rompent los filferros
 Volá lliure, tot cantant
 Un cant de vida sublim,
 Perdentse al buyt del espay.

 Pren exemple Catalunya,
 Del cadarnell escapat,
 Recordat que foras lliure
 Y foll butxi t' engaviá.

Creu, trevalla, enginyat, lluita,
 Ayma tas sagradas llars;
 Y quan siga la gran hora
 Redimeixte poble esclau,
 Desfés á trossos la gavia,
 Tos cadenas y dogalls,
 Y torna á ser lo que fores
 Jove, felís, lliure, gran.

TIT.

Noves

Habent corregut pel poble que 'n Pelayo Vidal de Llobatera no era 'l tal autor del asta de la bandera, essent aixís que nosaltres ho havíam assegurat, tenim obligació de publicar la carta-certificat del senyor Masvidal, director d' una fundició de metalls artistichs.

—«Sapiguent que la Comisió organitzadora de la festa de la benedició de la Bandera del cos de Sometent d' aquesta vila, tenia duptes sobres l' autor del projecte y direcció dels trevalls en metall de dita bandera, dech fer constar qu' aquest fóu en Pelayo Vidal de Llobatera ab qui vaig entendre directament ab tot lo relacionat ab aquests trevalls.—De vosté affm. S. S. S. q. b. s. m. Francisco Masvidal.—Hi ha un sello que diu «copiado».

**

Nostres mercés á la Societat «El Menestral» de Girona per sa carinyosa invitació.

**

Es notá una gran animació en aquesta vila durant l' estada del Batalló del Regiment d'Asia n.º 55, el qui doná ab ses concerts nocturns, un esclat de vida á nostre ensupiment.

**

Celebrém la millora pel bon acert que tingué el nostre Ajuntament, en instalar en el centre de la plassa de l' Industria, dos grans focos que enllumanaven gran espai.

No podria arreglarse un canalobre de *quita y pon*?

**

En el Saló de Sessions de la Casa Comunal á estat colocat el retrat del benefactor D. Narcís Mundet Corominas.

Ab ell son ja dos els que recordans del poble 'n que son nats, fan per ell ostentació de sos sentiments filantrópichs.

Llurs noms quedarán grabats al cor del poble.

Bequerrades

En *Papitu* del Cine ja comensa á agrardarnos més, donchs explica les pelicules ab castellá, catalá y ab llenguatge dels muts. Are 'ms consta qu' está sostinguent correspondencia ab esperanto per dominarlo y poguers'hi lluhir, si may ve 'l cas de que vegi algú ab estrella.

**

Ja que del Cine parlém, rebin, los empressaris, nostre enhora-bona pel bon gust en escullir les pelicules.

**

En ocasió de trovarse aquí 'ls soldats, tot Llagostera parla 'l castellá. L' altre dia una distingida senyoreta parlaba ab un, y li deya: «*En todo habeis de partir; enseguida d' haber sopado ya os tocan el retrete*».

**

Un altre.

Entre un soldat valenciá y la mestressa del hostatge:

—Voldria *agitar* patrona ¿ahont aniré?

—Ay fill meu, vingui.

Y el dugué á l' hort.

* * *

L' altre dia en el mercat sentirem el següent diàlech:

Un oficial.—*A ver mastressa* ¿cuánto valen estos pares de pollos?

La pagesa.—Sàpiga y entenga que no son *pares*, que son més joves que vosté. ¿Ho sent?

* * *

¿No li sembla, á «La Sembra» qu' es més lleig qu' un capellá vagi á un ball públich, que no pas que 's publiquin articles com els de ¡Mare!? Are no, que no podrà pas dir qu' entre nois y noyes el dimoni está al mitj.

* * *

Es vergonyós que siguin els de fora casa els que hagin d' avisarnos y aconsellar-nos referent á la ridícula moda de ballar la sardana.

Pel bon nom de l' hermosa dança els hi demaném l' esmena, puig devindria cosa morta y donat á l' oblit.

* * *

Sentim molt, vista la bona acullida que han tingut per tot el poble les tropes allotjades, el mal comportament d' uns quants vehins descuidats, segurament, de que també sont fills de mare.

* * *

Passant per davant d' una taberna varem sentir una forta discussió sobre fets polítics, ocupantse seriosament, ó aixís ho semblava, dels aconteixements ocorreguts darrerament á Portugal. Moguts per la nostra natural curiositat ens aturarem á escoltar aquell *debat*, del que s' hauria dit que verdaderament anava á ferse la revolució.

Aixís s' ho degué creure un senyor fo-

raster que casualment y ab molta tranquil·litat passaba per el punt de referencia, perquè, al sentir aquella *escriidassada*, tot assustat y escorregut se les esmonyia cap á l' estació per poguer marxar quant més prompte possible, á no haver sigut que, un que coneixia 'l personal, li va dir:

No fugi tant espantat

No tingui por, per la pell,

Son bona gent y de pau.

Aixó es fum del vi novell.

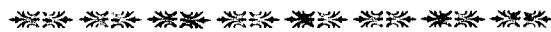
* * *

Ab motiu de la grata estada del regiment d' Asia en aquet poble, el dissabte 22, va celebrarse un espléndit ball en el saló Teatre del «Casino Llagosterense»; segons rumors, en honor de l' oficialitat del esmentat Regiment, resultant concorregut en extrém; però may dirien qui s' en emportá l' honor més gran? Unes quantes distingides *senyoretas* que ja tenien les cames rovellades y aquell dia se lés varen desrrovellar.

* * *

Li sembla á la seriosa Sembra que la xorca carta que copia del «Correo Catalán» es fer moralitat?

Segueixi semblan vents que recullirà tempestats.

Llissó de catalá

Menes de paraules.—ANALOGIA

3. Hi han *nóms* de tres mènes: els *substantius*, que indiquen *substancies*; els *adjetius*, que indiquen *accidents*; y els *mots idevals*, que indiquen *maneres de mirar* les còses. Les tres mènes de *còses* han exigit tres mènes de *nóms*.

Tinch un paper, gróch, ample, rodó, groixut. De gróch el pinto blau; d' ample 'l 'l faig estrèt; de rodó el faig quadrat; el rasco, y groixut passa á prim. Aixís el pa-

per está talment transformat; li he canbiat forma, color, dimensions, tot lo que 's véu. No obstant, *ell es el mateix paper*; canbiat tot alló, ell no ha canbiat; és ell mateix y no un altre. De manera que al paper hi ha part que canbia y part que no canbia, perquè, si canbiés tot, ja no fora 'l mateix paper, Lo que *no canbia*, que *no 's véu*, perquè *está dintre*, és la *substancia*. Lo que *canbia*, lo *de fóra*, lo que *'s véu* són els *accidents*.

Fassis aquèt mateix análisis ab una taula, un aucell, una nena, una ciutat; y en tota còsa s' hi trovarán aquestes dues parts: *substancia* y *accidents* ó *qualitats*. Y notis que lo principal, la *substancia* que és la còsa—ja que 'ls *accidents* podent serhi ó no serhi, no són pas la còsa,—precisament no 's véu ni 's tòca. No més veyém lo secundari, lo de fóra, els *accidents*, que tapen complèrtament la *substancia*. Perxó 'n diém *substancia*, del llatí *sub-stare*, estar sota, amagat, inmoible, permanent; y també *accidents*, del llatí *ad-cadere*, caure sobre, sobrevénir.

CORRESPONDENCIA

P. Genís Rosselló.—Mil mercés, es d' els nostres. L' altre queda en cartera.

Ganasa.—Encare hi falta un cop de llima.

Mesefe.—Aquell de la bardissa 'ns aná millor.

C. Sabés.—Per haberse rebut ab retrás no 's poqué insertar en l' últim nombre.

Ramonet.—Per treballs copiats, envihils á la *Sembra* qu' els insertará.

Antón.—Vosté 's deixa las *aches* al tinter.

Vicenteta.—A las senyoras las admetém ab nom y sense.

Foan.—Si tant toquesim les faldillas pot ésser que 'ns abaixerian els pantalóns.

Ros.—Ja te rahó el ditxo: *home roig y conegut avans mort que conegut*.

Foven.—Com més aném menos valém.

Al llegir la seva poesia tota la Redacció s' ha mort de fástic.

Robles.—Qui tira pedretes..... ¿cuidado eh?

Cok.—Está en cartera.

Granaire.—Aquesta grana que 'ns diu que no 's bona per la *Sembra* tampoch fá pel nostre gall. Es massa verda. Dónguila al burro.

Calsasses.—No home no, guardi l' incògnit, faxi com en Seba 'n entens?

ANUNCIOS

En Joan Font (cal Ché) de la Plassa de l' Industria participa á sa distingida clientela y al públich en general que han rebut tots els genres de novetat de la temporada d' hivern, com gorres, velluts, mantes, paraigües y un gran assortit de sederie y llanerie.

Tot á preus sens competencia.

Acreditades máquines «Wertheim» per cossir y brodar.

Máquines pera fer mitjes y tota mena de genres de punt.

Construccions ab gran solidesa y perfecció.

Mobles luxosos pera les mateixes.

Agulles y demás accesoris.

Tot á preus sumament económichs.

Ventas al contat y á plassos.

Pera informes y pedidos dirigirse al representant en aqueixa població.

Camilo Solirínós Gafas.

IMP. DALMÁU CARLES Y COMP.—GERONA.